

Derfor mener jeg, at de Løbere, som tidligere have haft Ordet i denne Sag og have foreslaet Løbsfristen udsat i et længere Løbsrum, naar man overhovedet vil gaa ind paa deres Forslag, have Ret. Med Hensyn til det første Stykke i § 1 vil jeg henstille, om det absolut maa siges at være fornødent, at ved nye Bygninger, der opføres, i hvilke der opholde sig Mennesker eller Dyr, skulle Rørene, hvormed Taget tækkes, bindes med galvaniseret Jerntraad. Det tror jeg ikke. Jeg tror, at det er tilstrækkelig, naar den Foranstaltning bliver iwerkfat, som nævnes i § 1 andet Stykke, at der over Rørene og et lille Stykke ved Siden af dem bliver syet med Jerntraad, dog ikke fuldstændig, som her foreslaas, men som det erede Medlem her ved Siden af mig sagde, for hver anden eller tredje Lægte. Herved bliver hele Taget bundet fast, og det vil forebygge i Udebrandstilfælde, at det kan skrabe ned, og det er dog det, som er Hensigten. Naar det er sagt af flere erede Løbere, at Brugen af galvaniseret Jerntraad er grumme lidet mere befoftelig end det Tækkemateriale, man hidtil har anvendt, saavel som at hele Tækkemethoden ikke er forbunden med særlige Vanstieligheder, skal jeg ikke optaase mig til Dommer over det Spørgsmaal. Jeg har med meget spændt Opmærksomhed fulgt hele Forhandlingen; thi jeg har nærmest betragtet denne Forhandling som en Slags Fægteskole og vilde saa gjerne blive veiledet i, hvorledes man skulde komme bedst og billigst fra at benytte dette Tækkemateriale. Jeg har gjort Begyndelsen i mit Hjem med Brugen af det Tækkemateriale, og jeg har haft en overordentlig anset, dygtig Tækkemester til at foretage Arbeidet, og han brugte flere Maaeder, men han kunde ikke forsvare, syntes det ham, at binde Taget alene med det, thi da kunde det ikke holde for Blæst, og hvad gjorde han saa? Han tækkede med det, vi bruge hos os, snoede Simer, det vil sige, Straa, der er snoet paa Maskine; med det syede han Taget og bagefter syede han det med galvaniseret Jerntraad. Stal man bruge denne Fremgangsmaade, haaber jeg, man vil indrømme, at det vil fordyre Sagen ikke saa ganske lidt. Jeg vil ikke sige, at det skulde være affrækkende for mig, naar det absolut maatte anses fornødent, for i Ulykkestilfælde at bevare Mennesker og Dyr fra at indebrænde, men jeg maa have den bestemte Formening, at det er ufornødent at gaa til at paalægge, at hele Bygningen skal tækkes med saadant Materiale. — Jeg kunde have særlig Lyft til at omtale de fleste Prægræfer, men jeg tør antage, at Thinget snart er træt af at høre denne Forhandling; dog maa jeg udbede mig at maatte gjøre en lille Bemærkning til § 5 med Hensyn til Skorstene. Det forekommer mig, at man kunde være meget godt betrygget ved at reservere sig i Lovforlaget, at ingen Skorsten maa under nogen Omstændighed tilpaffes, men at der skal være en let og fri Ad-

gang til at bese den til enhver Tid. Jeg skal tilføie, at jeg nok kunde ønske Bestemmelsen i de sidste Linier af Paragrafen stærket, thi naar en Skorsten har viist sig at slaa Revner, bør den være dødsdømt. Jeg for mit Bedkommende synes neppe, det kunde være tilraadeligt, som der her er foreslaet, at en saadan Revne skulde udhugges og ses efter. — Med Hensyn til Bestemmelsen i § 11 om Lamper, der benyttes i Stalde, Løer og Lader, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at jeg tror, der bør skjælnes mellem Brugen af Lamper i Stalde og Brugen af saadanne i Løer og Lader, thi Brandfarligheden er langt fra saa stor naar de bruges i Stalde, som naar de bruges i Løer og Lader, og jeg vil sige, at med Hensyn til Brandfarligheden i selve Staldene er den jo overordentlig forskjellig. Vi kjende jo enkelte Stalde, hvor der saa godt som ikke længere findes Træ til Loftet, idet der er Jernbjælker og murede Hvelvinger. Jeg skulde mene, at i saadanne Stalde er Stenolielamper langt mindre brandfarlige end i mangen en Bondestue, hvor det er Tilfældet — jeg vil sige, at det er et godt Tidens Tegn, at Husfliden vinder Indgang — at Familien sidder samlet i en meget lav Stue, hvor Belysningen jo i Almindelighed er en Petroleumslampe, og hvor Manden beffæstiger sig dels ved Kurvflætning eller lignende Ting, som ere overordentlig let anfælgelige for Ild. Jeg mener, at Brandfaren der er langt større, end i de Stalde, jeg nys nævnte. I det Hele taget maa jeg finde, at Brandfaren i Stalde med Lygter af den Slags ikke er saa betydelig, at Brugen deraf bør rent forbydes. Derimod maa jeg finde, at i Løer og Lader bør en saadan Lampe ikke benyttes. Et eret Medlem, som havde Ordet igaar, jeg tror et eret Medlem for 2den Kreds, henlede Tanken paa, om man ikke kunde faae betryggende Bestemmelse ved at paahyde Lamper af en Konstruktion, som var mindre brandfarlig. Jeg skal, ligesom han, henstille, at dette burde tages under nærmere og nøiere Overveielse. — Til Slutning skal jeg gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til § 14, og da navnlig med Hensyn til Sognefogdens Stilling og den forøgede Løn, han skal have, som der særlig værnes om at faae. Jeg mener, at Sognefogedens hele Virksomhed ikke er saa hyndesfuld, idet hans Stilling nu i Forhold til tidligere er den, at han sjældent behøver at gaa ud af sin Dør, uden at han faar Løn derfor. Vil man sammenligne Sognefogdens Stilling med de øvrige kommunale Dmibud, f. Ex. Sogne- raadsmedlemmerne, turde der være en meget stor Forskjel derpaa. Jeg tror neppe, at Sognefogeden kunde siges at være særlig egnet til at overtage det Hverv særlig at føie Tilsyn med de Bestemmelser, der findes i nærværende Lovforlag, hvilket ganske viist, som af flere Medlemmer nævnt, og som jeg ogsaa indrømmer, er en overordentlig vigtig Post. Jeg tror, at det Samme kan siges